

Ascultarea de părinți

„Copii, ascultați de părinții voștri în toate, căci lucrul acesta este plăcut în Domnul.” (Col. 3, 20)

În Cuvântul lui Dumnezeu găsim multe exemple și indicații în această privință, și anume, copiii să asculte de părinți. Despre Domnul Isus, care este un exemplu desăvârșit pentru fiecare din noi, se spune:

„El era supus părinților Săi.”

Da, Dumnezeu Își găsește plăcerea în ascultarea copiilor. Să nu uităm aceasta. Părinții țin locul lui Dumnezeu față de copii și indicațiile lor, atâta timp cât nu sunt în contradicție cu Scriptura, au autoritatea lui Dumnezeu. Cât de necesar și mai ales cât de binecuvântat este pentru copii să țină cont de aceasta.

Dar ce citim despre *copilul neascultător*? În Deuteronomul 27, 16 stă scris: „Blestemat să fie cel ce va nesocoti pe tatăl său și pe mama sa!” Să nu ne îndemne aceasta să ne ferim de orice neascultare față de părinții temători de Dumnezeu. Așa este judecată neascultarea deja în Vechiul Testament și ce credeți, cum este ea privită în Noul Testament? Ah! toată dragostea nemărginită a lui Dumnezeu, pe care El a arătat-o prin jertfa unicului Său Fiu, n-a schimbat cu nimic natura inimii omului. Ea a rămas aceeași. De aceea apostolul Pavel trebuia să scoată în evidență în mod deosebit neascultarea față de părinți, ca semn a marii degradări din zilele din urmă, și acestea sunt zilele noastre. El spune în 2. Timotei 3,1-2: „Dar să știi că în zilele din urmă vor fi timpuri grele, căci oamenii vor fi *iubitori de sine...neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie...*” O, da, la câți fii și fiice pierdute am putea constata în ziua de azi, dacă am urmări de la început istoria vieții lor, că *neascultarea de părinți și îndărătnicia* sunt rădăcina nenorocirilor care au venit asupra lor. De câte lacrimi vărsate ar fi fost scutiți ei și părinții lor, dacă ar fi luat în seamă Cuvântul lui Dumnezeu și L-ar fi iubit pe Domnul Isus, care vrea să curețe inima rea și să dea viața nouă, prin care devenim capabili să-L urmăm!

Ce trist este de asemenea când copiii, care sunt deja mai în vârstă, *uită obligațiile pe care le au față de părinții lor*. Sunt mulți din aceia care în viața lor nu au reușită, succes în meserie (profesiune, carieră), din cauză că atunci când erau copii n-au fost supuși părinților, sau mai târziu nu i-au ajutat. Dumnezeu este credincios Cuvântului Său și știe să cinstească, pe cei care fac bine părinților, dar El știe să stea împotriva acelorora, care au uitat obligațiile lor de copii.

El spune:

„*Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta*” - este cea dintâi poruncă, însoțită de o făgăduință – „*ca să fii fericit (să-ți fie bine)* și să trăiești mulți ani pe pământ.” (Efes.6, 2-3).

O, prieteni tineri, timpul în care trăim este plin de ispite, în mod deosebit în ce privește relația copiilor cu părinții. Fiecare să se verifice, dacă comportarea lui corespunde în totul cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă dorim într-adevăr să-L urmăm pe Domnul Isus, atunci răspunsul este clar. *Niciodată și nicidecum* n-o să facem la fel ca lumea din ziua de azi, care merge spre pierzare. Dimpotrivă, cu atât mai mult ne vom strădui să fim din aceia *care ascultă de părinți*, să fim „*plăcuți Domnului*”, și aceasta cu siguranță va da inimilor noastre bucurie și pace, care este mai presus de orice lucru pământesc, și, mai mult decât atât, vom avea o parte cerească veșnică.